

[Hauch.]

det for det høje Landsting er en alvorlig Stund. Man staar her over for et Forslag, som afskaffer det høje Landsting, og paa Falderebet, inden denne Afstemning har fundet Sted, ønsker jeg at sige, at den Begrundelse for Afskaffelse af Landstinget ganske utvivlsomt ikke lader sig fremføre, at dette høje Ting gennem Menneskealdrer har vist sig ikke at være et arbejdsdygtigt Ting. Jeg har haft den Ære at sidde her i Tinget i 21 Aar, nogle har siddet her meget længere, og jeg tror, ingen vil modsige mig, naar jeg siger, at der ikke vil være Mulighed for fra de skiftende Regeringers Side at beklage sig over, at Landstinget ikke er gaaet i Arbejde med de Forslag, som har været forelagt her. Det gælder, selv om der har været Tilfælde, hvor dette høje Ting ikke har været i Overensstemmelse med det Flertal, som fandtes i Folketinget, og har gjort sin saglige Indsats i Henhold til Grundanskuelser, som var forskellige fra Flertallets i det andet høje Ting. Det ønsker jeg at fastslaa, og jeg tror i og for sig at turde sige, at jeg paa dette Omraade ikke vil blive modsagt af nogen.

Endelig vilde jeg gerne uden at komme ind paa Enkeltheder have Lov til at tilføje, at det ikke vil være meget svært at finde Eksempler paa, at der fra Landstingets Side ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor den siddende Regering har haft et Mindretal i dette høje Ting, har været udført et Arbejde, som er resulteret i meget betydningsfulde Vedtagelser og Lovforslag. Det er mere end een Gang forekommet i Tingets Historie i de senere Aar, at Medlemmer af Regeringen som Repræsentanter for Mindretallet her i Tinget og Flertallet i Folketinget har udtalt deres Paaskønnelse af den saglige Indsats paa det praktiske Lovgivningsomraade, som Landstinget har præsteret i Aarenes Løb. Jeg er ikke i Tvivl om, at man fra alle Grupper Side her i Tinget maa erkende Rigtigheden heraf, men det er maaske ikke saa naturligt for de Partier, som nu beslutter sig til at undlive det høje Ting og dermed sig selv, at fremføre dette, som det er det for Oppositionen her i Tinget, der vil modsætte sig dette Forslag og beder om al den Tilslutning, man kan faa til at modsætte sig Forslaget. Det forekommer mig imidlertid at være berettiget her ved Afslutningen af Grundlovsforhandlingerne at pege paa den saglige Indsats, som fra Landstingets Side er gjort i det praktiske politiske Arbejde gennem den sidste Menneskealder.

Der er jo ingen Tvivl om, at det forelig-

gende Forslag vedtages om kort Tid her i Tinget, men dermed er det jo ikke Lov, saa er det Vælgerne, der skal træffe deres Afgørelse. Vælgerne har Lejlighed til at træffe denne Afgørelse ved et Folketingsvalg, og de har Lejlighed til at træffe den ved et Landstingsvalg, men jeg er for mit Vedkommende ikke i Tvivl om, at for begge disse to Valgs Vedkommende vil den Afgørelse, der træffes, ikke i første Række være en Afgørelse, der gælder Spørgsmaalet om en ændret Forfatning. Jeg haaber, at Spørgsmaalet om den ændrede Forfatning ogsaa vil spille ind i de Overvejelser, som Vælgerne gør sig baade ved Folketingsvalget og ved Landstingsvalget. Men der er jo det særegne i det foreliggende Tilfælde, at der er givet Vælgerne en særlig Lejlighed til at tage Stilling til, om de foretrækker den Forfatning, vi har, eller den Forfatning, man nu byder Befolkningen.

Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at jeg har det Haab, og jeg har for Resten ogsaa den Tro — den kan blive beskæmmet, men jeg har den Tro —, at den danske Vælgerbefolkning, naar den staar over for det enkle, klare og simple, som kommer frem ved Folkeafstemningen, vil reagere over for det nye, som man her vil indføre. Jeg kan ikke tænke mig — man mærker det i øvrigt heller ikke, naar man færdes ude i Landet —, at der hos Befolkningen i al Almindelighed har været en dybtgaaende Trang til at faa en Forfatningsændring netop paa nærværende Tidspunkt. Der er saa meget mindre Grund dertil, som den nuværende Regering har sit sikre Flertal i begge Rigsdagens Ting, i hvert Fald i Øjeblikket. Jeg skal ikke nægte, at den Situation inden saa længe kunde komme til at foreligge, at den høje Regering ikke havde dette Flertal ogsaa i Landstinget, og det maa vel være Grund til, at Socialdemokratiet, der ellers ikke i al Almindelighed viser nogen straalende Begejstring for det nye Forslag, har sluttet sig til Tanken om at gennemføre det. Men hvordan det radikale Partis Vælgere skal være i Stand til at nemme, at det, der her sker, er noget, der tjener til at fremme og underbygge deres politiske Indflydelse i Fremtiden — det forstaar jeg i hvert Fald ikke. Jeg tror, det vil blive ganske overordentlig svært at faa dem til at begribe dette. Thi det radikale Parti udsletter ved denne Afstemning sin politiske Indflydelse og den politiske Indsats, som Partiet vilde kunne gøre i Fremtiden i Tilfælde af andre politiske Konstellationer end dem, der hersker i Øjeblikket. Man kan jo gøre Forsøg paa — og det vil maaske ogsaa blive gjort — at